

При това че въ сѣще-то врѣме *Омеръ*, *Ландбертъ*, и *Хубертъ* въ Брабантъ и Фландріѣ, а *Амандусъ*, *Елмусъ* и *Вилфридъ* въ Фрисландіѣ правихъ опытъ да обработятъ старжтѣ языческѣ почвѣ; едно малко число отъ 12 служители Христовы прѣдприе да занесе на *Фризы-тъ*, Евангеліе-то.

Нѣколко отъ тѣхъ бѣхъ отъ кралевско поколѣніе и водитель-тъ имъ былъ *Вилибрордъ*.

Тѣ въ 690 г. ся поселихъ въ Утрехтъ, но скоро намѣрихъ че Фризи-тъ не бѣхъ твърдѣ склонены да промѣнятъ язычество-то на христіянство, и че краль-тъ *Радбодъ* самъ е былъ врагъ на миссіонеры-тѣ. И Саксонци-тѣ на дѣсныи брѣгъ на Рейнъ не бѣхъ пріятели на миссіонеры-тѣ. Двама отъ послѣдны-тѣ, братія *Евалдъ*, ся убихъ по единъ страшенъ начинъ отъ Саксонци-тѣ. Единъ третій, *Свидбертъ*, занесе Евангеліе-то въ пустынїѣ-тѣ на Монскѣ-тѣ странѣ и съзыде единъ монастырь на единъ отъ Рейнскы-тѣ островы, гдѣ-то сега стои Кайзерсвертъ. Вилибрордъ слѣдъ много-то противленія най-сѣтнѣ ся укрѣпи въ Фрисландіѣ, и краль Радбодъ даже ся съгласи да приеме крещеніе. Той вече е стоялъ съ единъ-тъ кракъ въ водѣ-тѣ, кога-то ся отправи къмъ Епископа *Вулфрамъ* съ вопросъ-тъ: «Но какво мыслишь за мой-тѣ праотци, учителю? Вѣрваш ли че голѣмо-то число отъ тѣхъ намѣрва ся въ рай или въ прѣисподнѣ?» на отговора на Епископа че повече отъ тѣхъ ся вѣроятно намиратъ